

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3027/2022
24.01.2024. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дајч, адвокат из ..., против тужених „Аlo media system“ ДОО Београд, ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради утврђења повреде права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 381/21 од 25.11.2011. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 381/21 од 25.11.2011. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 381/21 од 25.11.2011. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 381/21 од 25.11.2011. године одбијена је као неоснована жалба тужених и пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 136/18 од 08.06.2021. године потврђена у ставу другом изреке којим се утврђује да је тужени ББ, одговорни уредник дневних новина „Ало“ у време објављивања текста повредио право на достојанство личности објављивањем неистинитих информација о тужиоцу АА у дневним новинама „Ало!“ број ... од ...2018. године у тексту по насловом „...“; ставу седмом изреке којим је обавезан тужени ББ одговорни уредник дневних новина „Ало!“ да увод и изреку пресуде објави без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју дневних новина „Ало!“ од дана правноснажности, поштујући правила прописана Законом о заштити података о личности и делу става четвртог којим су туженици „Аlo media system“ ДОО и ББ обавезани да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде части и угледа услед објављивања неистинитих информација у дневним новинама „Ало“ од ...2018. године солидарно плате 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 08.06.2021. године као дана доношења првостепене пресуде до исплате, док је у преосталом делу става четвртог изреке наведена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се туженици обавезу да тужиоцу за исту штету плате још

50.000,00 динара са припадајућом каматом, преиначена је и одлука о трошковима поступка из става деветог изреке, тако да су туженици „Alo media system“ ДОО и ББ обавезани да тужиоцу АА на име трошкова првостепеног поступка уместо износа досуђеног првостепеном пресудом (83.200,00 динара) солидарно плате 69.300,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев тужених за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија тужених није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Побијаном пресудом другостепени суд је одлучујући о жалби тужених преиначио првостепену пресуду тако што је накнаду нематеријалне штете тужиоцу снизио са 100.000,00 динара на 50.000,00 динара и снизио накнаду трошкова поступка. Питање спајања поступака у ситуацији када се тужбени захтеви у више парница између истих странака односе на различите информације, а не ради се о истовременом објављивању у истом броју дневних новина, потпада у домен примене процесног права и не представља разлог за изјављивање посебне ревизије. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Наводи ревизије које се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију

чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 401. став 2. ЗПП.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у вези члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник Републике Србије“ број 83/2014, 58/2015, 12/2016), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Ставом 2. наведеног члана, прописано је да је у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Ставом 3. тог члана, прописано је да се против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора не може изјавити ревизија.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете је делимично усвојен, због чега је Врховни суд нашао да ревизија тужених није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП у вези члана 126. став 2. цитиране одредбе посебног закона, јер вредност предмета спора побијаног дела не прелази ревизијски цензус прописан наведеном одредбом.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић